

[Paul Nielson.]

ser med en § 6, hvor man får rammebestemmelser om hjemmeværnsgrenenes opgaver og den militære organisation af enhederne. Her-ved lægges der op til muligheden for en mere smidig udvikling inden for dette område.

Det bør dog bemærkes, at hjemmeværnsgrenenes identitet — altså den værnsvise opdeling i tjenestegrene med de dertil hørende kvindekors — bevares, i hvert fald så længe der består en værnsvise opdeling i det øvrige forsvar. Der vil altså ikke for de enkelte aktive medlemmer af hjemmeværnet ved denne lovændring ske noget, som får direkte betydning i den hverdag, de oplever i hjemmeværnet.

Det vil også være vanskeligt at integrere længere nede i organisationen, bl. a. fordi der arbejdes ud fra en temmelig forskellig geografisk opdeling af landet i de enkelte grene. Men på det regionale niveau kan der opnås en rationaliseringsgevinst inden for de mere administrative forvaltningsmæssige områder, og endelig er der mulighed for at samle uddannelsen inden for hjemmeværnet, hvorved man også kan opnå betydelige fordele.

Jeg vil gerne ved denne førstebehandling understrege, at hjemmeværnets status som en frivillig forsvarsorganisation opretholdes. Det er, jeg vil ikke sige noget ømtåligt, men i hvert fald altid noget, man bør overveje meget nøje, når man lovgiver på områder, hvor en frivillig indsats er grundlaget for den aktivitet, der foregår. På den baggrund vil jeg fremhæve, at netop fordi det samlede hjemmeværns bidrag til det danske forsvar tages alvorligt og betragtes som en nødvendig del af dette samlede forsvar, er det både rigtigt og nødvendigt at effektivisere og rationalisere mest muligt, også inden for hjemmeværnet i takt med den udvikling, som foregår inden for andre områder af det samlede forsvar.

Det bør bemærkes, at i lighed med andre forsvarsområder foregår rationaliseringen inden for hjemmeværnet på den måde, at den gevinst, som opnås, kan udnyttes på andre opgaver inden for hjemmeværnet.

Jeg mener også, at det er på sin plads at understrege, at det forhold, at man med en frivillig organisation kan opretholde et medlemskab på ca. 70.000, viser, at hjemmeværnet i dag har fundet sin form, sådan at

hjemmeværnet og den måde, det ledes på, også i en periode med international afspændingstendens viser sin berettigelse. Hjemmeværnet står altså ikke bare som en organisation, som der kun kan argumenteres fornuftigt for i spændingsperioder som værende en koldkrigsorganisation, men i høj grad også som en organisation, der i en periode som den, vi i dag lever i, har et bidrag at yde til den samlede danske sikkerhedspolitik. Det er der grund til at udtrykke tilfredshed med.

Andet er der næppe grund til at sige ved denne førstebehandling. Jeg vil slutte med at give et klart tilsagn fra den socialdemokratiske gruppe om en hurtig og velvillig behandling. Det er næppe noget, som vil antage de store politiske dimensioner i forhold til andre ting, der koger i øjeblikket.

Knud Østergaard: Jeg giver den socialdemokratiske ordfører ret i, at dette nok ikke er noget af det, der skaber de helt store problemer herinde i folketinget. Der skal nok flyttes nogle kommaer, og jeg tror også nok, at ministeren er villig til at flytte nogle kommaer, der er sat forkert. Men vi må bare ikke glemme, at det område, vi her lovgiver om, adskiller sig fra alle øvrige områder ved, at det alene omfatter frivillige. Det drejer sig altså om nogle borgere, som vælger at udøve en gerning i forsvaret og vælger det helt frivilligt.

Derfor tror jeg, at spørgsmålet om, hvorvidt denne lov får succes eller ej, i højere grad afhænger af en anden lov, som vi behandler i det høje ting, nemlig selve forsvarsloven. Jeg tror, at der er en direkte forbindelse fra det meningsfyldte, som vi prøver på at finde frem til i forsvarsloven, til hjemmeværnet og hjemmeværnets fremtid. Jeg tror nok, at de, der er frivillige, venter med større interesse på forsvarsloven end på denne lov. Generelt tror jeg ministeren vil give mig ret i, at de ændringer, der er foreslået her af ministeren, jo ikke er ændringer, som i den forstand berører den menige hjemmeværnsmand, den menige lotte eller den menige kvinde i et af de øvrige kvindekors.

Derfor tror jeg, at vi skal være en lille smule varsomme med her at medinddrage ting, som kan have klimamæssig karakter, i en periode, hvor der netop sættes spørgsmåls-